

Rekordartad tillströmning till folkskolorna

2 400 barn och 108 lärare i Karlskoga Sandvikens skola nu i bruk

Nativitetsökningen 1 slutet av 30-talet ort Karlskogas snabba tillväxt i övrigt gör sig markant märkbar vid staden folkskolor innevarande hösttermin, där antalet nyinskrivna barn är större än någonsin – närmare 400 – innebärande all nybörjarklasserna har fått utökats från 13 till 16. Detta har i sin tur tvingat till anställning av en rad nya lärare samtidigt sons lokalfrågan tenderar till att bli ett verkligt katastrofhot, särskilt för Karlbergsområdet.

Det är överlärare Sigrid Jonsson som berättar detta, när hon älskvärt ställer sin just nu hårt ansträngda tid till förfogande för ett samtal med Karlskoga Tidnings medarbetare angående den aktuella situationen på skolfrenten.

– Vi har som sagt anställt ett antal nya lärarkrafter för detta läsår, som e. o. småskollärarinnor Ellen Wasén, Brita Rasmussen, Inga Envall, Birgit Larsson, Saga Wiklund och Majken Hedström jämte Astrid Ahlstrand såsom vikarie för höstterminen. För Lonnhyttans skola har vidare anställts folkskollärarinnan Astrid Karlsson och för Granbergsdal folkskollärare Manne Blomstrand. Slöjdlärarekåren har utökats med ytterligare två krafter, Bertil Andersson och Eivor Andersson, båda ordinarie, varjämte vi hos folkskolestyrelsen anhållit om att få anställa ytterligare en e. o. slöjdlärare för metallslöjden. Det kraftigt ökade behovet av slöjdlärare sammanhänger med att småskollärarinnorna numera befriats från skyldigheten att undervisa i slöjd.

Hela antalet lärarkrafter vid folk- och småskolorna i Karlskoga uppgår nu till 108 och antalet skolbarn till cirka 2.400, mot vårterminens 2.226. I båda fallen är det rekord för det rikt framväxande Karlskoga.

Tillväxten och utökningen är ju glädjande med tanke på att vi ändock ha möjlighet att bjuda våra växande skaror småttingar en god skolorunderbyggnad. Men det har också sin besvärliga avigsida - lokalsvårigheterna. Tillkomsten av nya skollokaler håller inte jämna steg med elevökningen. Därvidlag är vi alltför ohjälpligt på efterkalken och läget

ter sig faktiskt bekymmersamt. Inför nästa hösts väntade ännu större nybörjarkader fruktar vi inom folkskolestyrelsen faktiskt en katastrof, särskilt för Karlbergsområdet, där det är särskilt illa ställt.

Den nya skolan i Sandviken har visserligen medfört stora lättnader, ty utan att skolan ännu är riktigt färdig har vi tagit 11 av byggnadens 18 salar i besittning och det är givetvis en god hjälp. Alltjämt måste vi likväl använda Brickegårdens skola, varemot de provisoriska undervisningslokalerna i Immetorps kapell, Betel i Bråten och i missionshuset i Bofors bortfaller. Kvar står de provisoriska lokalerna i Löten och i nämndhusets anex varjämte tillkommit en provisorisk skollokal i Salemskyrkans lilla sal. Till gamla skolan i Centralplan har vi måst flytta två av fjärde klasserna i Skranta, där tillströmningen av elever f. ö. är så stor att till och med biblioteket måst apteras som undervisningslokal. Den ganska långa vägen från Skranta till Centralplan får anses vara en bättre lösning trots allt än att dubblera undervisningen i Skranta, då ju en del barn måst läsa på eftermiddagarna med allt vad det för med sig av splittrade mattider i hemmet och rubbat dagschema för barnen i dessa viktiga och ömtåliga uppväxtåldrar.

Läggs så härtill att vi fått en ny skollokal i Sandmo skola, där gamla tandklinikerna nu tagits i användning, sa kan jag som en sammanfattning säga att vi lyckats klara oss relativt bra inför denna hösts påfrestningar. Men det är på sätt och vis en tillfällig lättnad och nästa höst blir det betydligt värre, särskilt i stadsdelen Karl-

berg. när då de nya stora årskullarna kommer. Här är en ny skola särskilt av behovet påkallat, och får vi den inte i tid blir det faktiskt något av katastrof. Trycket är f. ö. mycket starkt på många håll. Till Sandvikens skola har vi sålunda fått flytta två klasser i sjuan från den centrala staden och från Rävåsen till Loviselund två klasser. Bättre är läget visserligen på landsbygdsområdet men såväl Lonnhyttan som Linnebäck och Granbergsdal visar ökning av elevantalet.

Lokalsvårigheterna i Karlskoga torde vara de största inom inspektionsområdet och frågan är väl om det någonstans i landet är besvärligare. Detta beror ju ytterst på våra säregna bebyggelseförhållanden i förening med stadens snabba tillväxt och som sagt den ökade nativiteten. För att återknytta till bebyggelsen - hur svårt är det inte att här centralt ordna exempelvis undervisningen i skolkök och metallslöjd. Eleverna bor ju så vitt spridda.

Skolhälsovården har nu delats upp på två sköterskor, som vardera har hand om halva antalet skolbarn, fortsätter överlärare Jonsson. Distriktsköterskan syster Karin Karlsson har nyanställts för östra stadsdelen och får mottagningslokal i Sandvikens skola. För västra området svarar syster Sigrid Lindström med mottagningslokal i Nämndhuset. Under doktor Wannstedts ledning har den obligatoriska undersökningen av nybörjarna redan tagit sin början.

En särskild fråga är hjälpklassproblemet. Här arbetar vi för utbyggnad o. decentralisering. Det blir i höst sålunda en ny hjälpklass vid Sandvikens skola. Med förutvarande tre klasser blir det sålunda från och med i höst fyra hjälpklasser. Den nya hjälpklassen kommer sedan att påbyggas med högre avdelningar.

Som vanligt har vi begärt statsbidrag till skolskjutsar för de barn som har över 5 km. skolväg och sådana skjutsar kommer sålunda att anordnas under den kallaste tiden, från ungefär 1 november till fram på vårsidan.